

॥ वंदे जिनवरम ॥

❁ दिगंबर जैन, ❁

१॥ ३०॥ ५॥ ६॥

संयुक्त कर्ता—

जैन महिलासदन श्रीमती भगन अहिन-मुंष्य.

— ❁ ❁ ❁ —

शा. करानदास पुणेभयद कापडियाना व्यो. भाष
भुलचंदना लक्ष प्रभुगे

मे.ट.

वीर सं. २४४८]

[प्रत ५००

५०४८८

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગૂજરાતી ડિપાર્ટમેન્ટ-સંગ્રહ

વંદે જિનવરમ્ ।
દ્વિગંબર જૈન-

ગરબાવળી.

(૧)

જીરે આજની ઘડી તે રળીયામણી જો રે
મારા ચોવિસ દેવની ખલિહારડી જો રે-જીરે.
દેવ સર્વાર્થ વીમાન થકી ઉતર્યા જો રે,
માતા ત્રીસલા કુઃખે જન્મ લીધો જો રે-જીરે.
હું કળસ ભરાવું ગંગા નીરના જો રે,
હું તો નમણુ કરાવું આદિનાથના જો રે-જીરે.
હું તો ખ્યાલા ભરાવું કેશર ગોળના જો રે,
માહે મગ મગ લાખું મોઘા મુલના જો રે-જીરે.
હું તો કુલ મંગાવું પંચ રંગના જો રે,
મારા આદિનાથને પુણું ભાવથી જો રે-જીરે.
હું તો પુજા ભણાવી થઈ પાવની જો રે,
હું તો ભાવું મારા જીનજી આંગળ ભાવના જો રે-જીરે.
આજે સંઘા તે સંગ આનંદમાં જો રે,
નિત કરે કલ્યાણ વંદના જો રે-જીરે.

પ્રથમ તીર્થ'કર રીખવળ નંદા,
 નાભીરાજ મરૂ દેવીકો નંદા તો.
 સામળા! ગુણવંતા, નગર ધુળે વસે ઝંડગામી
 ધનુષ પાંચસે સોવન મે કયા તો—સામળા
 તખતે બેઠા કેશરીયા બીસળે
 દર્શન દેખીને મનડા મોહીએ તો—સામળ
 મોતીડા અણાવું ને સાથીઆ ભરાવું
 હરખે કેશરીયાની પૂજા લાણાવું તો—સામળા
 પૂજા રચાવું ને ભાવના ભાવું
 કેશર કેરા કીચ મચાવું તો—સામળા
 અગરબત્તીના ધુપ ઉકેલું
 પુલડાં કેરા મુગટ ભરાવું તો—સામળા
 નાટક નાચે ને ભાવના ભાવે
 હરખે કેશરીયાના જિનગુણ ગાઈએ તો—સામળા
 કપુર કહે તમે પરમ દેવ
 ભવો ભવ હોજો તમારી સેવા તો—સામળા
 ઝાઝે તારણેવાલો બેહીએ ભાંજે
 મન વાંછિત ફલ અમને આપે તો—સામળા

[૩]

(૩)

ખંગાળ કંઈ દેશમાં તે શીખેરજી મહારાજ છે
હાંરે તાં તે તીરથ તણા મોટા ધામ છે—ખંગાળ
સીતા તે નાળના નીરમળ નીર છે
હાંરે તાં તે ન્હાઈ ઘોઈ શરીર શુદ્ધ કીજે—ખંગાળ
વીસેજ દુકે નારી રે નારી
હાંરે તાં તે ધજા ઉડે છે ઘણી સારી—ખંગાળ
આગળ પાછળ આડી રે આડી
હાંરે તાં તે વચમા સામળીયો પાર્શ્વનાથ છે—ખંગાળ
મધુ તે વનમાં દેરાઓની જોડ છે
હાંરે તાં તે દરશન કર્યાના ઘણા કોડ છે—ખંગાળ
પાલ તે ગંજના રાજ સોવન છે
હાં રે તાં તે સક્ષળ બોલાવાને જાય છે—ખંગાળ
કાશી તે દેશમાં પાર્શ્વ અવતાર છે
હાંરે તાં તે વેદીયો જાણે વિમાન છે—ખંગાળ
અંધા પાવાપુરીમાં ધામ છે
હાંરે તાં તે તીરથતણા તે મોટા ધામ છે—ખંગાળ

જગત ગુરુ જનવરને નમીએ
 રીખવ એક કંઈએ કપટ તણ એ ॥ જા ॥
 કે કારતકે કેશરીયો મળશે
 કે જનમ જનમના દુઃખ ટળશે
 કે મારા મનવાંછિત ફળશે ॥ જ ॥
 કે માગશરે મન મોહ્યું મારું
 કેશરીયાળ દરશન હોય તારું
 ધૂળેવપર મન મોહ્યું મારું ॥ જ ॥
 કે પોષે પીતલડી પાળું,
 કે ત્રણ ભુવનનાં અજવાળું
 તમે છો દીનલણુ દયાળુ ॥ જ ॥
 મહાએ પંચમી દીન આવે
 મરૂદેવી સહુ ફેધ વધાવે
 કે ગુણીયાને રાગ વાંછિત ભાવે ॥ જ ॥
 કે ફાગણે ફાગ જેલું તમ સું
 આદીજિન અંતરને નમશું
 કે નાટક તમ આગલ કરશું ॥ જ ॥
 કે તરે ચિસા લાગ્યું ચરણે
 કે અખીલ ગુલાલ મુગટ ભરણે

કેશરીયાને તારણે તરણે ॥ જ ॥
 કે વૈશાખે પ્રદાવન પુલી
 કે કેશર ખરાસ ગોળી
 કે કેશરીયાને પુજીશ રંગ રોળી ॥ જ ॥
 કે જોઠ જીનવર જીતારીયા
 કે શીતળ જળે નવરાવ્યા
 કે પંખો કરતા પુન પાવે ॥ જ ॥
 આપાડે મેઘ ઘણા ગાળે
 બડી ધૂમે નોખતો વાળે
 એને દરશને સદા છાળે ॥ જ ॥
 કે શ્રાવણ સર્વથકી સારો
 બપૈયા મોર લાગે પ્યારો
 કે જુહીયાને ગાઈસુ મલારો ॥ જ ॥
 કે ભાદરવે ભવીક કરો ભક્તી
 પજીસણ પર્વ બડી ધૂમથી,
 કે પુન ભણાવું બડી ધૂમથી ॥ જ ॥
 કે આસો માસે દીવાળી
 કે લોક કરે છે સુંવાળી
 કે મુળચંદ માંગે છે મેવા
 કે ભવોભવ આપો તમારી સેવા ॥ જ ॥

(૫)

(તું તો ભૂલી ગયો તે અરહંત હારે)
 આ તન તરત પડી જશે જો રે
 અલ્યા કાલે તે આવશે કાળ જો ॥ આ તન ॥
 અલ્યા બાલપણું જો વીતી ગયું જોરે
 હારે અલ્યા જોબન માયાની લાણજો ॥ અલ્યા આ તન ॥
 અલ્યા સુંદર સુંદરી સંગમાંજોરે
 હારે અલ્યા ભમતા દીવસ ને રાત જો ॥ આ તન પડી ॥
 અલ્યા ભૂલી ગયો ભગવાનને જોરે.
 અલ્યા તારા કરમની વાત જો ॥ આ તન ॥
 અલ્યા માફ માફ માની મુરખા જોરે
 હારે એ તો તાફ નથી તલ ભાર જો ॥ આ તન ॥
 અલ્યા વારંવાર વીચારીને જોરે
 અલ્યા વેહેલો તે કરજો વીચારજો ॥ આ તન ॥
 અલ્યા રાત દીવસ સુતા બેસતાજોરે
 હારે એ તો ઘડપણુ આળ્યું ગમારજો ॥ આ તન ॥
 અલ્યા પુત્ર કલત્ર ને કીંકરો જોરે
 હારે એ તો પરવસ છે પરીવાર જો ॥ આ તન ॥
 એ તો ચીંતા ચીતા માહે પરહરી રે
 હારે એ તો પુજપરમ કૃપાળજો ॥ આ તન ॥
 અલ્યા જુજ વખત છે બાકી હવે જોરે
 અલ્યા ખુલ્લી આંખે નીહાળજો. ॥ આ તન ॥

[૭]

(૬)

મને દેખી લઈ દેખી લઈ થાય છે,
આબુગિરીરાજના દેવલ રૂપાણાય છે. આબુ ૦ ૧
સંસારી ઉપાસી અને ગુમતી રે નથી,
દેવલમાં ફીલ લાણાય છે. આબુ ૦ ૨
આદીનાથ નેત્રીનાથ તણાં એ દેહેમાં,
દુનીયામાં તાહુ પ્રંકાય છે. આબુ ૦ ૩
એવા મંદિરના દર્શન કરતાં,
પાપ પાતાઓ જાય છે. આબુ ૦ ૪
આનંદથી તીહાં યાત્રા કરીને,
હંસ આનંદ અતી થાય છે. આબુ ૦ ૫

(૭)

હું તો ભુલી ગયો તે અરીહંતને જો,
ઘેર નારી દોષત ઘેર દીકરા જો;
હારે ઘેર ગાડી ઘોરા અસવાર જો—ભુલી ગયો તે ૦ ૧
તું તો ધન દેખીને નીચો નમ્યો જો,
તને આવડો સો અભિમાન જો;
હારે તને આવડો સો અહંકાર જો—ભુલી ગયો તે ૦ ૨

તારૂં ધન જોખન છે કારમું જો,
 તેને જાતા ન લાગે વાર જો—ભુલી ગયો તે ૦ ૩
 અલ્યા ચાર તે ચાર પૂઠે ભમે જો,
 આગળ ઘોર અંધારી રાત જો—ભુલી ગયો તે ૦ ૪
 અલ્યા સુરખ મનમાં નથી જાણતો જો.
 જમ ઝડપી લેશે તને તત્કાળ જો—ભુલી ગયો તે ૦ ૫
 જીરે પંડીત શીવલાલજી ઉપદેશથી જો,
 ગુરૂ ગુણચંદ્ર ગછ રાય જો—ભુલી ગયો તે ૦ ૬
 જે કોઈ ગાય શીખે ને સાંભળે જો,
 તેના ભવના તે પાતિક જાય જો—ભુલી ગયો તે ૦ ૮

---

(૮)

વીર કુંવરની વાતડી કેને કહીએ,
 હાંરે કેને કહીએ રે કેને કહીએ
 હાંરે નવી મંદીર બેસી રહીએ
 હાંરે સુકુમાલ શરીર—વીર ૦ ૧
 આળપણથી લાડકો નૃપ લાવ્યો,
 હાંરે મળી ચોંસઠ ઇંદ્રે મહલાવ્યો;
 હાંરે ઇંદ્રાણી મળી હુલરાવ્યો,
 હાંરે ગયો રમવા કાન—વીર ૦ ૨

છોડ ઉછાછળા લોકમાં કેમ રહીએ,
 હાંરે એની માવડીને શું કહીએ;
 હાંરે કહીએ તો અદેખા થઈએ,
 હાંરે નાસી આવે બાળ—વીર૦ ૩
 ત્રિશલા માતા મોજના એમ કહેતી,
 હાંરે સખીઓને ચોલંલા દેતી;
 હાંરે ક્ષીણ ક્ષીણ પ્રભુ નામજ લેતી,
 હાંરે તેડાવે બાળ—વીર૦ ૪
 વાર જોવંતાં વીરજી ઘેર આવ્યા,
 હાંરે જોળે ખેસાડી હુલરાવ્યા;
 હાંરે માતા ત્રિશલાએ નહવરાવ્યા,
 હાંરે આલોંગન દેતી—વીર૦ ૫

---

(૮)

હાંરે સમોસરણકી રચના સારી,
 બાર સલા હોય ન્યારી રે—સમોસરણકી૦
 નિપુલાચલ પર મહાવીર આવ્યા,
 એક યોજન વિસ્તારી રે—સમોસરણકી૦
 એંસી હજાર પગથીયાં રે ઉનકે,
 આનંદ ભરચક ચાલી રે—સમોસરણકી૦

ઊંચે આધાર મહાવીર મિલાજે,
 ચોખ્ખા મનિમા હોમ લાસીરે—સમોસરણકીં
 કર નેહી સેવક ગુણ ગામે,
 મિટાવો ભવ ભવ ફેરી રે—સમોસરણકીં

---

(૧૦)

હારે તમે દીવાળી જોવાને વહિલા આવજો,
 હારે તમે ખાંડના રમકડાં લાવજોરે—તમે દીવાળીં
 પીતળ લોટા જળે રે ભરાવું,
 દાતણને મસે આવજો રે—તમે દિવાળીં
 ચીની ચલાણા તેલે રે ભરાવું,
 મરદનને મસે આવજો રે—તમે દિવાળીં
 તાંબા રે કુંડી જળે રે ભરાવું,
 નાવણને મસે આવજો રે—તમે દિવાળીં
 બારે બત્રીસી રસોઇઓ રંધાવું,
 ભોજનને મસે આવજો રે—તમે દિવાળીં
 ચોસઠ પાનના ખીડલા બનાવું.
 મુખવાસને મસે આવજો રે—તમે દિવાળીં
 સાગ સીસમનાં ઢોલીયા ઢળાવું,
 પોઢણને મસે આવજો રે—તમે દિવાળીં

---

[૧૧]

(૨૧)

નાથ તુજ શરણે આવીયા રે,
મુજ મન પ્રભુજ ભાવિયા રે;
તમે પ્રાંદો ભક્ષા નરનાર રે,
પ્રભુજ ભોક્ષ માંહે બિરાજતા રે. ૧

તમે શિવ સુંદરીના નાવલા રે,
તમે કાઠયાં તે ભનના આમળા રે;
તમે કર્મ ક્રીડાં ચકચુર રે,
પ્રભુજ ભોક્ષ માંહે બિરાજતા રે. ૨

તમે ત્યાગી અમે છેરે રાગીયા રે,
કામ દોષે ક્રીડા છે ભાગીયા રે;
દ્વિભ જ્ઞાનએ કીધા છે અંશ રે,
પ્રભુજ ભોક્ષ માંહે બિરાજતા રે. ૩

વહે જ્ઞાનવર્ષક પાર્શ્વજ રે,
પ્રભુ પુરો હવે મુજ આશજ રે;
કાઠો ભવ સમુદ્રથી પહાર રે,
પ્રભુજ ભોક્ષ માંહે બિરાજતા રે. ૪

---

(૧૨)

કુચુર કુદેવ કુધર્મ ઇનકુ, ભૂલે કળ નહિં નમના રે;
 જીયા કર મિથ્યામત ગમના, ફેર જન્મ નહિં ધરના રે—કુચુર
 દેવ ધર્મ ગુરૂ ગ્રંથ પરખકે, મન વચ તનસે નમનારે;
 દેવીદાસ કહે ઇન વિધાસે ફેર જન્મ નહિં ધરનારે—
 કુચુર કુદેવ કુધર્મ ઇનકુ, ભૂલે કળ નહિં નમના રે.

(૧૩)

મારે દિવાળી રે થઈ આજ, પ્રભુ મુખ જોવાને,
 સર્ચાં સર્ચાં રે સેવકનાં કાજ, ભવ દુઃખ ખોવાને ટેક.
 મહાવીર સ્વામી મુગતે પહોંત્યા. ગોતમ કેવળજ્ઞાન રે,
 ધન અમાસ ધન દિવાળી, મારે વીર પ્રભુ નિરવાણુ જિન ૧.
 ચારિત્ર પાળ્યા નિરમળાને, ટાળ્યા વિષય કષાય રે;
 એવા મુનિને વંદીએ તો, ઉતારે ભવ પાર જિન ૨.
 બાકુલનો આહાર લીધો વીર જિને, તારી ચંદન બાળારે,
 કેવળ લઈ પ્રભુ મુગતે પહોંત્યા, પામ્યા ભવનો પાર જિન ૩.
 એવા મુનિને વંદીએ જે, પંચમ જ્ઞાનને ધરતા રે,
 સમવસરણુ દેઈ દેશનારે, પ્રભુ તાર્યાં નરને નાર જિન ૪
 ચોવીસમા જિનેશ્વરને, મુગતિ તણા દાતાર રે,
 કર જોડી કવિ એમ ભણે રે, મહારો દુનિઆ ફેરો ટાળ જિન ૫.

(૧૪)

પધાગે વીર ખડેનો સુખકારીરે, દિસે દિવસ આનંદકારી,
 દિસે દિવસ આનંદકારીરે, થયું મેલન મંગળકારી ૧
 મહેમાનો તમે મોઘા મુલના, નવ કરશે અમ સ્વાગત તુલના,
 સેવા સાદી અમારી ન્યારીરે—દિસે દિવસ ૨
 બિતી નથી આ ભારત સદને, હોતે રમે સહુ હસતે વદને;
 દિલે દેશે—દયને ધારી રે—દિસે દિવસ ૩
 શુચિતાથી આદહાદન કરતી, ભારત ગૌરવ ધારણ કરતી,
 વિશ્વ વિનોદનકારી—દિસે દિવસ ૪
 ધર્મ નીતિનું સંગીત કરશું, વિદ્યામૃતનું ભોજન ધરશું,
 દેશું પ્રેમ કુસુમની માળ રે—દિસે દિવસ ૫

(૧૫)

અતિ અળખામણી આજે, બિચારી હિંદની બાળા,
 અતિ દુઃખ અગ્નિમાં દાઝે, બિચારી હિંદની બાળા.

સાખી.

જન્મે ત્યાંથી જીવનું, જરા ન કરે જતન,
 પ્રક્ષર થાય પ્રમાણ ને, દુલવે છે દુરીજન ॥૧॥
 પુરા પ્રેમે ન પોસાએ, બિચારી હિંદની બાળા,
 કુવાં વાવે ઘણાં પૂરે, બિચારી હિંદની બાળા.

સાખી.

પુત્ર તણા પોષણ કરે, પૂરણ રાખી પ્રેમ,
કોપે છે પુત્રી પરે, ધરે નહિ ઉર હેમ, ૨
હુઃખી બહુ પુત્રી પરનામે; ચિચારી હિંદની ખાળી,
ગજબ એવા ઘણા સાંખે, ચિચારી હિંદની ખાળા.

સાખી.

નિજનો! જ્યાં સ્વાસ્થ્ય સરે, ત્યાં તે કરે લગન,
કુળ શીળ કંઈ જોઈને, ઉપજે જરા વિચાર ૩
કળેડાં કટથી ઝુરે બિચારી હિંદની ખાળા,
અતિ અળખામણી આજે, બિચારી હિંદની ખાળા.

(૧૬)

પધારો પધારો પધારો પ્રેમી પરોણા પધારો,
આજ દિસે શુભ દિન અમારો, આનંદ આનંદ આપ પધારો
સુચવો કંઈ શ્રેષ્ઠ સુધારો—પ્રેમી પરોણા પધારો ॥ ૧ ॥
પઠન પાઠનની કરજો પરીક્ષા, નડતરની પણ કરજો નિરીક્ષા
અમી મય નજરે નિહાળો—પ્રેમી પરોણા પધારો ॥ ૨ ॥
સજ્જન આપ વિદ્યાના વિલાસી, સાદ્ય કરો અમને ખુબ ખાસી
વડતક સર્વ નિધારો—પ્રેમી પરોણા પધારો ॥ ૩ ॥
આવિકાઅમનો જય હજો, હાર્દિક માન અમારો હજો
મોઘા મહેમાન સુખી રહો—પ્રેમી પરોણા પધારો ॥ ૪ ॥

(૧૭)

તેરી મેરી કરતાં જન્મ ગયો રે,
 જન્મ ગયો કુછ સુધ ન રહ્યો રે-ટુંક.
 ગર્ભવાસ તુને તોલ કીયો હે,
 બહાર આયો તબ ભૂલ ગયોરે-તેરી૦
 બાલકપન ખેલનમે ખેલ્યો,
 જવાન હુવો વિધિયારત રહ્યોરે-તેરી૦
 વૃદ્ધ હુવો તમ કંપન લાગ્યો;
 કબહુ ન લિયો તુને શ્રીજીકો નામરે-તેરી૦
 જ્ઞાન કહે જિનરાજ અરાધો,
 અષ્ટ કરમ ભય દૂર ટળેરે-તેરી૦

(૧૮)

લેના ફકીરી તેરી કયા દીલગીરી,
 સદા મગનમે રહના રે,
 કોઇ દીન પેંડા કોઇ દીન બરફી
 કોઇ દીન કલ્લમ ફક્કારે-લેના૦
 કોઇ દીન હાથી ને કોઇ દીન ઘોડા,
 કોઇ દીન પાંડિસે ચલનારે-લેના૦
 કોઇ દીન જંગલ ને કોઇ દીન બગીચા,
 કોઇ દીન જંગલમે ડેરા-લેના૦

(૧૯)

- સકલ સંઘની બહેનીઓ તમે સાંભળોરે, ટેક.
 શ્રાવક નિત્ય ક્રિયાને ચિત્તે ધારજોરે. સકલ ૧.
 વેહેલાં ઉઠિને નમોકાર બોલજોરે,
 પછી ઘરનો બહેવાર આરંભજોરે. સકલ ૨.
 નહાઈ ઘોઈ શરીર શુદ્ધ રાખજોરે,
 સ્વચ્છ વસ્ત્રોથી અંગ શોભાવજોરે. સકલ ૩.
 દેવ દર્શન કરીને થાઓ પાવનાજો,
 અષ્ટ દ્રવ્ય લઈને ભાવો ભાવનાજો. સકલ ૪.
 માત પિતા વડિલ સ્વામી સર્વનેરે,
 જય જિનેન્દ્ર કરીને મન મોડજોરે. સકલ ૫.
 ધર્મ શાસ્ત્રો વાંચો ને વંચાવશેરે,
 ઈંદ્રિ દમન કરીને વિષય દાખજોરે. સકલ ૬.
 વ્રત નિયમ પાળીને તપ ધારજોરે,
 શક્તિ માફક દાન ચાર આપજોરે. સકલ ૭.
 શુદ્ધ વસ્તુઓથી ભોજન બનાવીએરે,
 જીવ હિંસાદિ પાંચ પાપ ટાળજોરે. સકલ ૮.
 ઘર કામમાં કુશળતા વાપરજોરે,
 ચતુર નારી ભૂષણ થઈ મહાલજોરે. સકલ ૯.
 જૈનધર્મો શ્રાવિકા નામ ધારજોરે,
 એવી વિનંતી આનંદે આજીજોરે. સકલ ૧૦.

જીરે સરસ્વતી માતને વિનવું રે,
કંઈ સદ્ગુરૂ લાગું હું પાયરે, સુજાની ધર્મ પાળો તમે પ્રીતથીરે
ટેક.

- દશ લક્ષણી પર્વ આ નિર્મળું રે,
તેને પાળો ભવીજન નિત રે. સુજાની. ૧
- દશ ધર્મને ચિત્તમાં ધારજો રે,
કરજો કર્મ રજો ચકચૂર રે. સુજાની. ૨
- ક્રોધ વેર વિરોધને દૂર કરી,
ક્ષમા ધર્મનો કરવો વિચાર રે. સુજાની. ૩
- માન અષ્ટ પ્રકારે ત્યાગવા રે,
ધરીએ માર્દવ ગુણ સુખદાય રે, સુજાની ૪
- માયાચારની જાળને તોડવા રે,
કરો આર્જવ ઉત્તમ ભાવ રે. સુજાની. ૫
- હિતમિત મધુર વાણી બોલીયે રે,
એથી સત્ય વચન સિદ્ધ થાય રે. સુજાની. ૬
- આશા પાશના બંધને કાપજો રે,
કરો સંતોષ જે કાંઈ હોય રે. સુજાની ૭
- બાર અવિરતને મનથી તજો રે,
ધારો ઉત્તમ સંયમ ભાર રે. સુજાની. ૮

જીરે વિષયોની ઇચ્છા રોકવા રે,
 શક્તિ માફક કરવા તપ રે. સુજાની. ૯
 પર દ્રવ્યનો લોભ ઘટાડીને રે,
 કરવા ચાર પ્રકારે દાન રે. સુજાની. ૧૦
 પર વસ્તુથી નિજરૂપ ભિન્ન છે રે,
 એમ કરવો અનુભવ નિત રે સુજાની. ૧૧
 કુશીલ ભાવોને મનમાં ન લાવીએ રે.
 ધરો ઉત્તમ પ્રહાયર્થ વ્રત રે. સુજાની. ૧૨
 દશ ધર્મ તમે શુદ્ધ પાળજો રે,
 જેથી ઉતરશે ભવ પાર રે. સુજાની. ૧૩
 એમ શ્રી ગુરૂની શીખ સાંભળીને,
 ડૂબો અનુભવ સિંધુ અપાર રે. સુજાની. ૧૪

(૨૧)

નાભીરાજ જેના તાત, મરૂ દેવી જેની માત,
 કૌશળ દેશ અજ્ઞોધ્યા નગરીમાં,
 કે સુતા ભર નિંદ્રામા માત, સોળે સ્વપન થયા આજ,
 પરભાતે હરખ આનંદ ધરી ૧
 કે પૂછે સ્વામીને આજ, મને કહો સ્વપનની વાત,
 તમને આવશે તીરથંકર ભગવાન, ૨.
 કે માસ પંદર જિન ગૃહ, રતન વૃષ્ટિ શ્રદ્ધ મેહર
 તાં તો રતન તણા મેઘ વરસી રહ્યાં ૩.

સાખી.

છપ્પન કુમારી દેવી મળી,
 અર્થ પૂછે છે ત્યાં દેવ, હાંહાંરે અર્થ પૂછે છે દેવ
 સોળમે સ્વર્ગથી ઇંદ્ર ચવી કરી,
 આઠ્યા તીર્થ'કર ભગવાના,
 હાંહાંરે આઠ્યા તીર્થ'કર ભગવાન, ૪.
 ઇંદ્ર આઠ્યા સરવે સાથ, સાથે ઇંદ્રાણી અપાર.
 માયાનો સુત ત્યાં એક કર્યો, ૫.
 મૂક્યાં માતાની પાસ, લીધા જિનજીને હાથ,
 પછી મેરૂ શીખર પર લઈ રે ગયા ૬.
 પાંડુક શિલ્પા થપાય, જન્મ અભિષેક ધાય.
 દેવ આઠ્યા કલ્યાણક. કરવાને ૭.

સાખી

એક યોજન કળસ ઉઘો કર્યો,
 એવો આઠ યોજન વિસ્તાર હાંહાંરે
 એ કલસ હીરે રત્ને જડ્યો.
 એની શોભાનો નહીં પાર, હાંહાંરે
 કળસ લીધા સહુસ આઠ, સૌ ક્ષીર સમુદ્ર જાય
 જળ ભરી તે લાઠ્યા હાથોહાથ, ૮.
 કળશ હાળ્યા એકીવાર, મળ્યા દેવતા અપાર
 એના ચરણથકી રે દેવ રહીરે ગયા ૯

અંગસોણુ કીધાં સાર, એના તેજતણે નહીં પાર
 એના તેજ થકીરે રવી ઝાંખો પડ્યો ૧૦
 ઇંદ્ર આગા સરવે સાથ, લીધા જિનજીને હાથ
 લાવી મુકી દીધા એની માતાની પાસ. ૧૧

સાખી.

પ્રભાતે મરૂ દેવી ઉઠ્યા,
 એને આનંદ હરખ ન માય હાંહારેં
 વધામણી ંહેંચી રૂડી રીતમું,
 બાળકીડા ખેલે ભગવાન હાંહારેં
 માતા અંગોળ કરાવે, પછી પારણે પોદાડે
 તમને હાલા ગાઉં ન જી નંદના લાલ. ૧૨
 બાળપણે ત્રીસલાખ, ત્રેસઠ ભોગવ્યા રસાળ
 એકલાખ પૂરવ દીક્ષા પાળી ૧૩

સાખી.

સમોસરણુ જિનજીતું આવીયું,
 સૌ દેવ વાંદવાને જાય હાંહારેં
 જન્મ અજ્યોધ્યામાં સાર, સિદ્ધ ગયા છે કેલાસ.
 એવી પ્રભુજીને વંદના અમારી છે, ૧૪.

સુરત ખપાટિયા ચકલા લક્ષ્મીનારાયણની વાલીમા આવેલા
“ જોન રિજય ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમા મુનચંદ કસનદાસ કાપડિયાએ
છાપ્યું. અને શા. કસનદાસ પુનેમચંદ કાપડિયાએ ખપાટિયા
ચકલા ચંદાનારી સુગતથી પ્રકટ કરી
